

En tradition, som man ofta hör i Segerstad är den att byn och socknen har fått sitt namn efter ett slag som med seger har utkämpats här.

"Det stod ett slag vid Seby, å där vannt svenskarna. Sen heter byn Segerstad"

Meddelat av Olof Andersson i Ytterby.

En annan ofredstradition, som Olof Andersson meddelade handlade om att en karl kom in i kyrkan en söndag och sade att danskarna landsteg. Det var några skepp som lade till vid land. Folket gav sig iväg, men det visade sig att det var inte fråga om fientlighet, som man hade trott.

3114

/

Mars 1931

L N S.

Det var i Solberga. Där det också en sån där underboning. En käring höll på med att brygga där en gång. Då kom det opp en groda till henne. Hon var stor och baljet. "Ni e liksom ja', Ni e tjock ni me'", sa grodan till kärngen. Å det var visst kärningen. Grodan bade sedan att hon skulle få smaka drickat. Det fick hon. Grodan bjöd också kärningen ner till sig, och hon var där nere. Då var där en ko, som pissade ner på bordet. Det var det varenda kväll, sa de. Det var vist värst om kvällarna. De flyttade ladugården och hade sedan en sådan himmalens tur. Kapten han kan tala om sådant.

anm.: Solberga är en stor by på Alvaret vid Häradsvägen i Gräsgård socken. Kapten är kapten Enok Johansson i Segerstad.

Meddelare är Bertil Andersson i Ytterby.

3114

baljet =
bälgit, tjoc

förklaring:
grodan och
kärningen var
med barn.

2

Mars 1931

L N S .

*Hand
Segerstad
1931*

3

*Ytterby
Ber. av Olof Andersson
i Ytterby*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3114

Sjörån höll sej mycke nere vid Hamnen vid Mellby. Hon gick där och spatserade och var så fin.

Och ibland så kunde hon förstålla sej, som en stor jädda, så att de högg efter henne. Men då ble' det värr. Då ställde hon till det, så att då välte hon stockekan, så de trall i sjön. (Olof Andersson, Ytterby.)

"Tyckte de, ja." (Bertil Andersson.)

Mellby, by vid landsvägen i Segerstad socken.

Mars 1931

L N S

Sjörån den hade de mycke dann i Mellby. Hon höll sej mycke vid Hammen.

Pell-Lars han fångade antagligen en sjörå. Han hade fått flundror, som han bar hem i en korg. När han jick och bar den, så hoppade de ur korgen, och gav sej iväg neråt sjön och skrattade.

Han såg henne ofta. Hon satt på en stor sten och kamma-
de sitt hår. Hon hade vackert hår.

Meddelat av lantbrukaren

Olof Andersson i Ytterby.

Meddelaren minns gubben Pell-Lars.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3114

dann = där,
där borta.

4

han = Pell-
Lars.
henne = sjö-
rån.

Mars 1931

L N S

Öland
Gråsgårds hd
Segerstads vr.

Uppgt. 1931 av Lage Nilsson

Hälsö, Gärde by

Sagesman: Olof Andersson i Ytterby, Segerstad.

Det var Gustav Abroms å en som hette Lindkvist. De var ute och drog torsk. Det var då på den tiden, som de låg ute och fiskade på natten likaväl som på dagen. Det var en månljus natt. Då de låg där ute och fiskade, så kom det opp en sjörå och satt på aktern. Hon hade ett litet barn i famnen. Hon satt på aktern med barnet och de satt i båten. Hon löskade barnet. "Ja' ska' slå en sjöbock", sa hon. Det var meningen att hon skulle slå ihjäl en lus i skallen på barnet. "Här ska du få för sjöbock," sa Lindkvist och slog henne i skallen med bärlingen. "Att du vågade dej", sa Gustav Abroms till honom, "Nu sår hon till sin gubbe, å sen kommer de hela familjen." De gav sig sedan emot land. De var halvvägs, då de hörde att de kom efter dem. De klarade sig iland och gav sig genast på väg hemåt. Men de hade det efter sig på land också. När de gick över en åker slapp de det. Stål hade gått där. Men det hann fatt på dem just när de var hemkomna. De höll ett rysligt oväsen utanför stugan, och taket lyftes så högt att stjärnorna lyste in i rummet och himmeln syntes.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3114

5

Detta har Olof Anderssons svärfar berättat.

bärling är en stake, som man begagnar i båt-tar.

förklaring:
åkern var plögd. ploget var av stål.

Olof Andersson.
Mars 31 LNS

På Landborgen vid Prästgården är det ett ställe, som de säger att de har hittat en skatt vid.

De hittade kritpipor där, som de tog hem. De blev sen till silverskedar.

Bertil Andersson Ytterby.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3114

6

Mars 1931

L N S

De talte om förr i världen, att i Seby skulle det vara en gullvagn i Landborggen.

Så hade de ett par tvillingsoxar, som de skulle dra opp den med. När de hade den nästan oppe var där en som inte kunde tåga. "Nu har vi den," sa han. Men då gick tistelstängan av.

Omtalat hos Olof Anderssons i Ytterby, mariebådådelsedag 1931

3114

7

L N S

På Alvaret ligger det två stenrör som heter Gräbbrören.
 "Å Gräbbrören har ju fått sina namn av att det är två
 gräbbor, som ska va begravda där. Två gräbbor som en ko
 har fött." Antingen var det så att det var en ko som
 fick tvillingar, eller också hade de två flickorna var
 sin ko till mor. Man kunde inte förstå något egendomligt
 på dem, utan de var som andra människor, utom i det att
 de tuggade drop.

Rören ligger rätt västerut ifrån Segerstadbyarna. De lig-
 ger på Nedra Segerstaäs alvar, men de två gräbborna de
 skulle ha kommit ifrån Övra Segerstad.

Olof Andersson i Ytterby
 (Ytterby = Nedra Segerstad)

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

3114

8
 gräbba, pl.
 gräbbor =
 = flicka.

tugga drop =
 = idissla.

Mars 1931

L N S

Brännvinnbäcken heter en vattenled i Segerstad socken.

"Å de va på den tin de bränned, så skull de ta vatten dæ, å den ha fått he^et de än i da'".

Bertil Andersson,
Ytterby.

Mars 1931

L N S

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3114

9

dæ = där

he^et = heta

Olof Andersson hade frågat mig vad de hade berättat i Össby eller vad Georg Olsson i Årsvik hade berättat, jag minns nu inte vilket ställe som det var fråga om. Jag kom i alla fall att läsa opp en bit ur anteckningsboken, som troligen handlade om Vårfrudagen.

"Står där ingenting om långfredag?" frågade Andersson,

"Om de inte stiger opp då," fortsatte han, "så ska de ha långfredagsris."

På påskmorgonen skulle de opp och se solen dansa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3114

10

Olof Andersson

Ytterby.

Mars 1931

L N S